

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 14 de febrer de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 17 de novembre del 2005 la representació processal del Sr. F.I.P. va formular demanda de revisió i modificació de mesures de separació matrimonial contra la Sra. M.S.R., sol·licitant que es modifiqués la mesura continguda en la Sentència de separació dels esposos en virtut de la qual s'atribuïa el domicili conjugal a la demandada, atès que aquesta residia pràcticament de manera permanent a Espanya i no subsistien les raons de necessitat que van motivar l'esmentada mesura.

II.- Malgrat haver estat degudament citada per edictes, atès que no ho va poder ser pel Servei de Nuncis, la demandada no va contestar a la demanda i va ser declarada en rebel·lia.

III.- Mitjançant l'escrit de data 16 de gener del 2007 la representació processal de la Sra. M.S.R. al·legava que la citació a la seva representada havia estat cursada a una adreça que no era la seva habitual, situació que l'adversa coneixia, raó per la què entenia que havia estat vulnerat el seu dret a la jurisdicció i procedia acordar la retroacció de les actuacions al tràmit de contesta a la demanda, petició que va ser desestimada per l'Aute de 22 de març del 2007.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

IV.- La Sentència de l'Hble. Batlle de data 26 de juny del 2007 va declarar la incompetència dels Tribunals andorrans per conèixer i enjudiciar el procediment de modificació de mesures entaulat pel Sr. F.I.P., sense fer especial pronunciament respecte de les costes generades a la instància.

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. F.I.P. i, pels arguments recollits en les seves conclusions, demana la seva revocació estimant la competència dels tribunals andorrans per conèixer i enjudiciar el procediment i donant lloc a les pretensions objecte de la demanda formulada pel seu mandant.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Com a primer motiu del recurs al·lega el recurrent la competència dels Tribunals andorrans per conèixer i enjudiciar un procediment en el què es pretén la modificació de les mesures acordades en la Sentència de la Batllia que declarava la separació dels esposos.

Per tal de declarar la incompetència dels Tribunals andorrans per conèixer i enjudiciar aquest procediment, L'Hble. Batlle es fonamenta en allò que disposa l'article 49 LQM, entenent que aquests criteris de competència són els únics existents en la legislació andorrana i s'han de seguir tant en cas de separació o divorci com quan es demana la modificació de les mesures reguladores adoptades en el seu dia mitjançant resolució judicial ferma i que les circumstàncies personals dels litigants no s'acullen a cap dels supòsits establerts per aquest article.

És cert que, deixant a banda els criteris de competència objectiva per raó de la matèria i per raó de la quantia, la competència territorial en l'ordre civil es fixa per submissió tàcita o expressa, per criteris específics o genèrics previstos per la Llei i pel domicili del demandat. Tampoc es discuteix que la Llei Qualificada del Matrimoni de data 30 de juny del 1995 al seu article 49 preveu un criteri específic pels processos matrimonials en virtut del qual la jurisdicció civil andorrana és competent en les causes matrimonials següents: separació i divorci dels cònjuges units per

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

matrimoni canònic si la part demandada té domicili i residència a Andorra; de separació dels cònjuges units per matrimoni civil celebrat fora d'Andorra si la part demandada té domicili i residència a Andorra, de separació i divorci dels cònjuges andorrans o residents casats a Andorra, amb anterioritat a la Llei, i de separació i divorci dels cònjuges andorrans, o d'un cònjuge andorrà amb un cònjuge estranger, casats canònicament o civil a l'estranger, si el matrimoni figura inscrit a Andorra. Per aquesta raó la Sentència de 17 de setembre del 1998, que va estimar la demanda de separació interposada per la Sra. M.S.R. contra el Sr. F.I.P., va declarar la competència d'aquests Tribunals per conèixer d'aquell litigi i va decretant la separació dels consorts fixant les mesures adients per regular la situació creada, ja que aquests havien contret matrimoni civil a Espanya, però tenien residència al Principat en el moment de presentar la demanda.

No obstant, existint una sentència ferma que disposa unes mesures determinades per tal de regular les conseqüències de la separació o el divorci d'un matrimoni és competent per conèixer de la seva possible modificació el mateix Tribunal que les va dictar, ja que es tracta d'una competència que s'atribueix per derivació de l'establerta en el procediment principal a on consten totes les actuacions portades a terme per tal de decidir la procedència d'unes determinades mesures i per tant la conveniència de modificar-les o no posteriorment

II.- D'altra banda, en el cas present cal tenir en compte, a més a més, que, en qualsevol cas, La Sra. M.S.R. va ser citada a l'Avda. Príncep de Benlloch número 1-2 d'Encamp, que va ser l'últim domicili familiar de la parella mentre convivia i el que se li va atribuir a l'esposa en la Sentència de separació i per tant el seu domicili legal. D'altra banda, la mateixa Sra. M.S.R. afirma en la seva compareixença que ha estat fora del Principat per quant s'ha mort un cunyat seu a Granada (foli 148), negant per aquesta raó residir fora d'Andorra. Per tant, també per aquests motius, i malgrat el demandant afirma a la demanda que li consta que la Sra. M.S.R. resideix pràcticament de manera permanent a Canjayar (Almeria) i que sols es trasllada al Principat esporàdicament, el domicili de la demandada continuava estant a Andorra en el moment de presentar la demanda que dóna origen al present procediment i aquest era l'únic que el demandant podia conèixer de forma certa, com destaca l'Aute de 22 de març del 2007.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

III.- La recurrent sol·licita en segon lloc que s'estimin les peticions contingudes a la seva demanda i, per tant, que es deixi sense efecte la mesura d'atribució del domicili familiar a favor de la demandada que es va prendre en la Sentència de separació dels esposos, per haver desaparegut les raons que la van motivar. Malgrat els arguments de la recurrent, aquesta petició no es pot estimar, ja que suposaria entrar de manera definitiva en el fons del litigi, privant tant al demandant com a la demandada del seu dret a que aquest sigui examinat en una doble instància, raó per la qual no es pot donar lloc a aquest motiu del recurs.

IV.- En estimar-se el recurs no procedeix fer especial pronunciament sobre les seves costes en virtut del que disposa el capítol 10 de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació del Sr. F.I.P. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 26 de juny del 2007 que REVOQUEM íntegrament, DECLARANT la competència dels Tribunals andorrans per conèixer i enjudiciar el present procediment i ORDENANT la seva devolució a la instància i la continuació del procediment.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-